

ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Συνδρομή ὀρισμένη καὶ προπληρωτέα

ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ
Ἐν τῷ Κράτει
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν
Ἐξάμηνοι τὰ ἡμίση

Γρ. ἀργ. 45
» » 54
φρ. χρ. 15

Πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς εἶνε ἔγκυρος μόνον ὅταν ἔσῃ τὴν ὑπογραφὴν Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ ἢ Ι. ΜΠΗΤΟΣ.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Κ. ΒΕΛΛΙΔΗΣ

ΕΠΙΤΙΜΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. ΜΠΗΤΟΣ

ΤΟΞΕΥΜΑΤΑ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΕΝΩ ΕΚΑΘΗΤΟ ὁ Χριστὸς κοντὰ εἰς ἓνα παράθυρο τοῦ σαπφειρένιου οὐρανοῦ καὶ ἐκύτταζε κάτω τὸν κόσμον, ἐξωγραφίσθη στὸ πρόσωπό του μεγάλη μελαγχολία, διότι ἐσυλλογίζετο ὅτι δὲν ἀξίζε τὸν κόπο ν' ἀποθάνῃ ἐπάνω στὸν σταυρό, ἀφοῦ ἦτο πεπρωμένον νὰ καταντήσουν οἱ ἄνθρωποι, ὅπως κατήντησαν.

— Μόνον ἂν ἀποθάνω ἄλλην μίαν φορὰν, ἢ μπορεῖ νὰ σωθῇ ἡ δυστηχησμένη αὐτὴ χώρα, ἐψιθύρισε.

Καὶ κατέβη εἰς τὴν πόλιν μας.

ΕΠΕΙΔΗ εἰς τὴν πόλιν μας πλησίον δὲν ὑπάρχει ὄρος ἐλαιῶν, ἐπῆγε καὶ ἐκάθησεν ἐπάνω εἰς τὸν κτιζόμενον (:) μητροπολιτικὸν ναὸν καὶ ἐνῶ ἐσυλλογίζετο πῶς νὰ θύσῃ τὴν ζωὴν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων, ἔγνω ὅτι ἡ κοινότης ἔχει τέκνον παραλύτικὸν κοινωτικὸς ἀπολογισμὸς ὀνομαζόμενον, τὸ ὁποῖον κατέκειτο ἐπὶ κραββάτου, παρὰ τὴν κολυμβήθραν τὴν ἐπιλεγομένην τῶν ἐσόδων καὶ τὸ ὁποῖον ἐδύρετο κάποτε εἰς μίαν ἄλλην κολυμβήθραν, ἡ ὁποία ὀνομαζέτο τῶν βοηθειῶν.

— Ἀναστήσω αὐτὸ καὶ δοξασθήσομαι, εἶπε καθ' ἑαυτόν.

Καὶ πλησιάσας εἶπε πρὸς αὐτό :

— Ἄρὸν σου τὸν κραββάτον καὶ περιπάτει. Ἄλλ' ὁ παραλυτικὸς ἔμεινε καρφωμένος εἰς τὴν θέσιν του.

— Ἄρὸν σου τὸν κραββάτον καὶ περιπάτει! ἐφώναξε δυνατώτερα ὁ Ἰησοῦς.

Μίαν μικρὰν σπασμωδικὴν κίνησιν ἔκαμεν ὁ παραλυτικὸς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἔμεινεν εἰς τὴν θέσιν του.

— Πονηρὸν πνεῦμα, εἶπεν ἐκ τρίτου, ἐπιτάσσω σοι, ἔξελθε τοῦ ἀνθρώπου τούτου!

Καὶ ἐθύσησε δυσώδης πνοὴ ἀνέμου καὶ ἐβγήκαν ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ παραλυτικοῦ ὁ κοινοτικὸς κανονισμὸς, οἱ προῦπολογισμοὶ τῶν σχολείων, τοῦ ὀρφανοτροφείου, τοῦ οἰκοτροφείου καὶ τῶν βοηθημάτων καὶ ἀνέστη ἀμέσως ὁ παραλυτικὸς καὶ λαβὼν τὸν κραββάτον του τὸν ἔσπασε στὸ κεφάλι τῶν ἐπισήμων καὶ ἡμιεπισήμων.

ΚΑΤΟΠΙΝ ὁ Ἰησοῦς ἐπῆγε στὰς ἐκκλησίας τῆς πόλεως μας, ὅπου ἤκουσε νὰ κουδουνίζον νικέλινα καὶ ἀργυρὰ κερμάτια καὶ μερικοὶ ἄνθρωποι νὰ συνομιλοῦν κοντὰ στὸ παγκάρι διὰ εἰσπράξει· καὶ συναγωνισμὸν πρὸς ἄλλας ἐκκλησίας. Ὁ Ἰησοῦς ἐθυμῆθη τότε τὸ ἔραγγέλιον· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤξευρεν ὅτι τοῦτο (δὲν) ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ συντάγματος, ἐστάθη εἰς μίαν γωνίαν καὶ παρετήρει :

Καὶ εἶδε τὰ ἐρωτικά τοξεύματα τῶν ματιῶν τὰ ὁποῖα νέοι καὶ νέες, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἔριπτον ἐναντίον ἀλλήλων, ἐνῶ εἰς τὴν μέσσην τῆς ἐκκλησίας ἦτο σταυρωμένο τὸ ὁμοίωμά του. Ἐυθῆκε στὰς κεφαλὰς ὄλων, κατέβηκε στὰς συνειδήσεις των, ἐξέτασε τὰς καρδίας των καὶ εἶδεν ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴν κανεὶς δὲν ἐδρόνηζε δι' αὐτόν.

ΚΑΙ ΑΦΟΥ ἐπῆγεν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας καὶ εἶδε τὰ ἴδια, ἐβγήκεν

Η ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΙΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

‘Ο ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ.— Τί μοῦ χρειάζονται ἐμένα ν’ ἀνοίξω βιβλιοπωλεῖον. Δὲν ἦταν νὰ πωλῶ καλλί-
τερα τινὲς στὸ δρόμο;

(Ἐκ τοῦ «Καλέμ.»)

Τὴ πόλιν περιόλυτος ἔως θανάτου.
ἀποθάνω ἄδην μὴ φοβῶ : ἐλθούσιε· δια-
τι ; οἷα νὰ μαζεύονται καὶ ἐρωτολογεῖν ἐν ὄνο-
ματί μου ; οἷα νὰ γιοστᾶζουσι δύο φορὲς τὴν Ἄνα-
στασί μου ; γὰ νὰ βάθουσι ἄνδ’ ἄλλοτε τὸ χροῖον ;
αὐτὰ τοὺς ; Οἱ κάτοικοι αὐτοί, εἶπε, εἶνε τόσο ξε-
φτυλιμένοι, ὅτε ὁ θάνατός μου δὲν θὰ τοὺς κα-
θαρίσῃ ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν. Δι’ αὐτοὺς τοὺς ἀν-
θρώπους ν’ ἀποθάνω καὶ πόλιν ; θὰ εἶνε ἀνομιλία.
Καὶ ἀφοῦ ἔσχιζε περιόρμητικὸ βλεμμα εἶπεν
πόλιν μας ἀνέδη καὶ πόλιν ὅτους οὐρανοὺς.

ΠΕΡ - ΑΣΤΙΚΟΣ

ΤΕΛΕΤΑΙΑ ΡΩΑ

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΤΕΡΑΤΟΣ

ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ἐξέπνευσε τὸ μὲ μορ-
φὴν καὶ ὄχημα « Ἀληθείας » γεννη.

θὲν « Σύνταγμα ». Παθὼν ἀπὸ καρδιάζουσαν ὀφθίαν
ἔπνευσε εἰς τὸ ποιεῖον βέλος καὶ ἀπῆκεν ἀπα-
νηροσθέντος τοὺς γεννητόρας του νὰ κλαίοντι τὴ
μὲ οὐρανὸν καὶ τοὺς δυνασταγίας τὴν Ἄλφρα ν
των . Οἱ κ. κ. Βόντας καὶ Χατζικυριακοῦ ἔλαβον
ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ κατόπιν ἐφθήμερον ἀντιβιῶ-
σεως, τὸ διαλύσιον των καὶ ἀπεχώρισεν ἕκαστος
εἰς τὰ ἴδια ἐκδομηζόντες ὁ εἰς εναυσίον τοῦ ἄλ-
λου τὰ ἴδια .

Εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῆς Ἀθήνης, μέλας σταυρὸς
μὲ κόκκινα γράμματα ἀγγέλλει τοῖς διαδάταις :

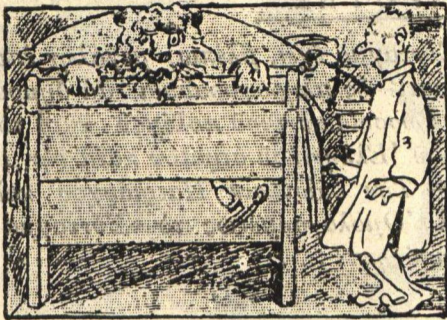
ΕΝΘΑΔΕ ΚΕΙΤΑΙ "ΣΥΝΤΑΓΜΑ",

ΘΗΣΙΓΕΝΕΣ ΤΕΚΝΟΝ ΔΤΟ ΣΟΦΩΝ ΚΕΦΑΛΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΟΠΩΙΩΝ ΔΤΝΑΤΑΙ ΝΑ ΔΕΧΘΗ

ΩΙ ΟΙΑ ΚΕΦΑΛΗ κ. τ. λ.

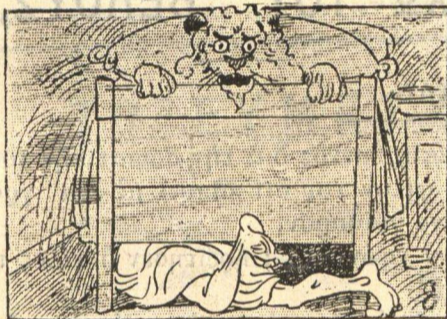
Η ΚΑΚΗ ΝΥΚΤΑ

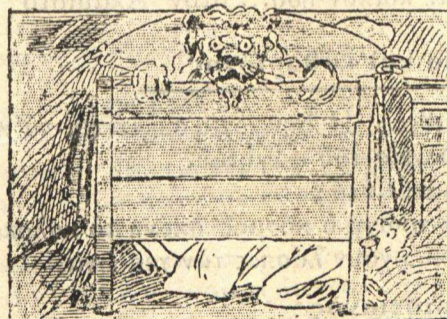
(Συνέχεια εκ του προηγουμένου και τέλος)

7.— 'Ο Παπαδέλας επιστρέψας εις την κατοικίαν του εξεδύθη και με τὸ κηρί σιτὸ χέρι μπήκε σιτὸ δωμάτιό του νὰ κοιμηθῇ. Ἐξαφνα σιτὸ κρεββάτι του ἐπάνω βλέπει τὸ θηρίον, ποῦ τὸν παρεμόνευε. Ὁ Παπαδέλας τὰ ἔχασε, τοῦ κόπηκε ἡ πνοή. Δὲν εἶχε τὴν δύναμιν οὔτε νὰ κρᾶξῃ εἰς βοήθειαν.

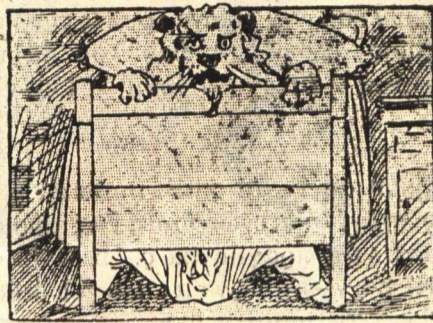
— Παναγιά μου, ἐσκέφθη, ἕνα λεοντάρι ἐπάνω σιτὸ κρεββάτι μου! Εἶμαι ἀφανισμένος, χαμένος!

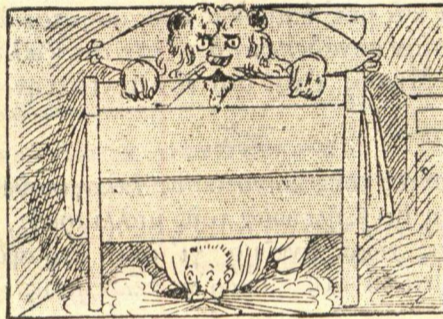
8.— Τὸ αἷμά του εἶχε παγώσει σιτὴς φλέβες του. Ἐπειδὴ ἦτο σωσιτὸ παλληκᾶρι τῆς φακῆς, δὲν ἠθέλησε κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν περίστασιν νὰ τρομάξῃ τὸν βασιλέα τῶν ζώων, οὔτε καὶ νὰ τὸν ἀνησυχῆσῃ μετὸ θάρος του. Διὰ τοῦτο ἐπροτίμησε νὰ χωθῇ, φρονίμως ποιῶν, κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ νὰ περιμείνη τὸ ἀποβησόμενον.

9.— Ὅταν ἐνόμισεν ὅτι εὐρίσκεται ἐν ἀσφαλείᾳ, ὁ Παπαδέλας ἐπεκαλέσθη ὀλην τὴν ψυχραιμίαν του διὰ νὰ σκεφθῇ πῶς θὰ γλυτώσῃ τὸ πεσιτὸ του. Βεβαίως ἡ θέσις του ἦτο τρομερὰ καὶ τοῦ δυστυχοῦς τὰ δόντια χτυποῦσαν, σὰν νὰ ἦτο βουτηγμένος μέσα σιτὸ χιόνι.

10.— Ἀλλὰ καὶ νὰ περάσῃ ὀλη τὴν νύκτα κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι του, καὶ αὐτὸ δὲν ἦτο καθόλου εὐχάριστον πρᾶγμα. Ἐτσι ὁμως εὐρίσκετο ὀπωσδήποτε ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ μεταξὺ δύο κακῶν ὁ Παπαδέλας προτιμοῦσε πάντοτε τὸ μικρότερον.

11.— Προῦμνια κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι του ὁ Παπαδέλας πέρασε πολὺ ἄσχημα. Τὸ ῥιγος ποῦ ἐννοιώθε νὰ τρέχῃ σιτὴς φλέβες του, ἔγινε πυρετός. Ὁ πυρετός μετεβλήθη εἰς ψύχος. Τὸ ψύχος εἰς ζέστην καὶ τοιοντοτρόπως ὁ φουκαρὰς ἔφθασε σιτὸ ἀμῆν. Εἶχε βγάλει καὶ τὰ σκοτία του σιτὸν ἐμετό...

12.— Εὐτυχῶς ἔφθασε καὶ ἡ ἡμέρα. Ἡ ὑπηρετρια μπήκε νὰ τοῦ φέρῃ τὴν τσοκολάταν του. Μαζὺν μπήκε καὶ ὁ Φιάκας. — Προσοχὴ σιτὸ λεοντάρι!.. ἀνέκραξε κάτω ἀπὸ τὸ κρεββάτι του ὁ Παπαδέλας. — Ἠσύχασε, φίλε μου, ἀπήντησεν εἰρωνικῶς ὁ Φιάκας, ἀπολαύων τοῦ τρόμου τοῦ τρομεροῦ κυνηγοῦ. Ἠσύχασε δὲν εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους, ποῦ τρέμονν μπροσιτὰ σ' ἕνα ταπέτο κρεββατιοῦ...

Ἀπὸ τότε ὁ Παπαδέλας δὲν διηγῆθη πλέον φανταστικὰς ἱστορίας κυνηγίου.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Μερικοί από τους πολιτευομένους ἐν τῇ πόλει μας ἐ-
πρότειναν, εἰς τὰς προσεχεῖς κοινοτικὰς ἐ-λογὰς κάθε ὑ-
ποψήφιος νὰ κολλήσῃ τὴν εἰκόνα του εἰς τὴν κάλπην του.
Ἄλλὰ ἡ πρότασις ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου
φοβηθέντος μήπως ἡ ἐκλογή θεωρηθῆ εἰκονικὴ.

Πολλάκις ἠκούσαμεν ὅτι συνέρχεται ἡ κοινοτικὴ
μας ἀντιπροσωπεία, δυστυχῶς ὅμως ἕως τώρα δὲν τὴν
εἶδαμε νὰ συνέλθῃ πραγματικῶς. Ἐκεῖνοι ὅμως οἱ ὁ-
ποῖοι πράγματι συν-ερχονται εἶνε οἱ διάφοροι λη-
σταί, οἵτινες δὲν εἶνε παρ᾽ ἕνός νὰ μάθωμε πῶς ἀπεφά-
σισαν νὰ κόμουν συν-έλευσιν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν
Θεσσαλονικίαν.

Κατὰ σύμπτωσιν τὴν ἐσπέραν κατὰ τὴν ὁποίαν δια-
κόπτονται αἱ συνεδρία τῆς Κοινοτικῆς Ἀντιπροσωπεί-
ας μας ψάλλεται εἰς τὰς ἐκκλησίας τὸ τροπάριον τῆς
Κασιανῆς: Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις...

Συχνότατα καὶ μετ' ἐπιμονῆς ἀναγράφεται ἀπὸ τινος
εἰς μίαν ἐντοπίαν συνάδελφον ὅτι ζητεῖται γαλλικὸς παι-
δαγωγός. Μήπως εἶναι διὰ τὸν συντάκτην τῆς;

Οἱ συντάξαντες τοὺς κοινοτικοὺς ἐκλογικοὺς καταλό-
γους, φαίνονται ὅτι ἐξήλευσαν τοὺς μαλλιαρούς, οἱ ὁποῖοι
γράφουν λέξεις χωρὶς πνεῦμα· γι' αὐτὸ ἔγραψαν καὶ αὐ-
τοὶ εἰς τοὺς καταλόγους πολλοὺς ἐκλεξιμους χωρὶς...
πνεῦμα.

Ἡ «ἠλιθία» συνάδελφος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι σιὰ
Σκόπεια ἐκρέμασαν τὸν βοεβόδα Βασίλη!! τὸν ἐπω-
νομαζόμενον Κιόρ-Ρασήμ!!! Ἀκούσατέ ποτε
νὰ κρεμάσουν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος εἶνε σκοτωμένος πρὶν
ἀπὸ τρεῖς μῆνας;

Δὲν ἠμποροῦμε νὰ ἐννοήσωμε γιὰτὶ αὐτὴν τὴν ἐβδο-
μάδα ὅλες ἡ ἐφημερίδες ἔγιναν τόσο θεοφροβούμενες,
ὥστε κάθε ἡμέρα νὰ δημοσιεύουν τροπάρια, εὐαγγέλια
καὶ ἄλλην θρησκευτικὴν ὕλην μετὰ μεγάλην εὐλάβειαν.

Ὁμοιάζουν μετὰ τῆς γοιμῆς ἐκείνης ἡ ὁποῖες, ἀφοῦ φλυ-
σρήσουν, κακολογήσουν καὶ ραδιουργήσουν ὅλην τὴν
Σαρακοστήν, πηγαίνουν ἔπειτα εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ σταυ-
ροκοποῦνται μετὰ μεγάλην κατάνυξιν.

Τὸ παλαιὸν ἀπὸ τὸ νέον «Σύνταγμα» διαφέρει κατὰ
ἓνα Τ καὶ κατὰ τὸν δρόμον ποῦ πῆρε σὲ μερικὰ μέρη, τὸ
ὀνομάζουν Σύνταγὴν χειρουργικῶν ἐπιδέσεων.

ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ «ΣΥΝΤΑΓΜΑ»

— Πολὺ χαριτωμένον πράγματι πρέπει νὰ εἶνε τὸ νέον
αὐτὸ διήγημα, ποῦ θὰ δημοσιεύσῃ τὸ «Σύνταγμα».

— Καὶ βέβαια, ἀφ' οὗ εἶνε γραμμένον ἀπὸ ξένον φι-
λολόγον, βαθύτατον γνώστην τῆς πατρίδος ἡμῶν γλώσ-
σας ΕΩΣ!...

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΣ

— Τὸ «Σύνταγμα ἔχει, βλέπω, μεγάλην ἐπικαιρότητα.
— Πράγματι ὡς πληροφοροῦμαι θὰ δημοσιεύσῃ τὴν
κήρυξιν τοῦ Ρωσοῦλαπωνικοῦ πολέμου κατὰ τὸ 1903.—
Τὴν σιάν τινος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατὰ τὴν 15 Αὐγού-
στου 1909.— Τὴν διάστασιν Πατριάρχου καὶ Συνόδου
κτλ. κτλ. Ὁμολογουμένως τὸ «Σύνταγμα» ἔχει με-
γάλην ἐπικαιρότητα!...

ΔΥΣΑΡΕΣΚΕΙΑ

— Εὐτυχῶς τελείωσε καὶ ὁ «Σανκλέρ» σὴν «Νέαν
Ἀλήθειαν». Νὰ εἶνα ἔργο, ποῦ δὲν μοῦ ἄρεσε καθόλου.
— Φαίνεται δὲν ἤρως τὸν ἐάντιόν σου μεταξὺ
τῶν ἡρώων τοῦ δράματος.

ἮΧΩ ΤΟΥ «ΒΕΛΟΥΣ»

Ὁ νέος Κάιν

Κάποιος καυχώμενος διὰ τὴν σωματικὴν του δύναμιν
εἶπεν εἰς ἓνα φίλον του ὅτι κάποτε μετὰ ἓνα γρόνθον ἔρ-
ριψε κάτω ἓνα γάϊδαρον.

— Καὶ τὸν ἐφόνευσε; ἠρώτησεν ὁ φίλος του.

— Βέβαια!

— Κάιν! ἐφώνησε μετὰ φρίκην ὁ ἀκροώμενος καὶ
ἔφυγε.

Ὁ Ἀκάθιστος

Ἐξώθηεν ἐκκλησίας μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκα-
θίστου Ὑμνου.

— Μέσα ἤσουν καὶ σύ;

— Ναί, ἀπὸ τὴν ὄρχην.

— Καὶ τί ἔκανες ὅλην τὴν ὥραν;

— Ἦμουν ὄρθιος καὶ ἐκοιμώμουν.

— Μὰ τότε λοιπὸν ἦσο... στὸν Ἀκάθιστο Ὑμνο!

Οἰκονομία καὶ καθαριότης

— Τὸ ἔμαθες; Ἡ δημοσχία σκέπτεται νὰ καταργήσῃ
ὅλα τὰ ξενοδοχεῖα τοῦ φαγητοῦ.

— Καὶ γιὰτὶ αὐτό;

— Γιὰ νὰ τρώγῃ ὁ κόσμος σκόνην τὸ καλοκαίρι καὶ ἔ-
τσι νὰ μὴν ὑπάρχουν λάσπες τὸν χειμῶνα.

Καλὸς χριστιανός

Εἰς ἓν ξενοδοχεῖον:

— Πῶς δὲν κρατεῖς νηστεῖαν;

— Ὅχι, ἐπῆρα ἀμνηστεῖαν.

ΤΟ ΖΙΖΑΝΙΟΝ

Ἐπεύθυνος συντάκτης Γ. ΖΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ